

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2015. évi június hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette miatt **vádlott** ellen indult büntető ügyben a Szombathelyi Törvényszék 2015. évi február hó 26. napján kihirdetett 15.B.140/2014/38. számú **ítéletét helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Szombathelyi Törvényszék a 15.B.140/2014/38. szám alatti ítéletében **vádlott** vonatkozásában hatályon kívül helyezte a Győri Járásbíróság Fk. 427/2010/81.szám alatti ítéletének - mely a Győri Törvényszék 4.Fkf. 275/2013/11.szám alatti ítéletével emelkedett jogerőre - próbára bocsátást kimondó rendelkezését és a próbára bocsátást megszüntette. A vádlottat bűnösnek mondta a Btk. 164. § (1) és (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntettében. Ezért és a próbára bocsátással érintett 2 rb. társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntettének kísérlete és 1 rb. bűnsegédként elkövetett kényszerítés büntette miatt, halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. A börtönbüntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Kimondta, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő nap. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az ügyész által bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a büntető eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek eredményeként teljeskörűen megalapozott ítéleti tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségének is eleget tett. A tényállás

alapján helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és helytálló a cselekmény minősítése is. Nem tévedett az időbeli hatály kérdésében való döntés során sem. A cselekmény minősítéséhez fűzött jogi indokolást annyiban indítványozta csupán helyesbíteni, hogy a tényállásból következően a terhelt nem belenyugodott az eshetőleges következményekbe, hanem azokat azért nem látta előre, mert a tőle elvárható körültekintést elmulasztotta, vagyis hanyag gondatlanság terheli a bekövetkezett eredmény tekintetében. A büntetés kiszabása során irányadó körülmények korrekciójára is indítványt tett. Az enyhítő körülmények közül mellőzni kérte a sértetti közrehatást, mivel álláspontja szerint csakis a vádlott provokatív magatartása vezetett a bűncselekmény elkövetéséhez, a sértett mindvégig védekező pozícióban volt. Ugyancsak mellőzni kérte az enyhítő körülmények sorából a vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időre és az időmúlásra hivatkozást, utalva arra, hogy a bűncselekmény elkövetésétől az elsőfokú ítélet meghozataláig alig másfél év telt el, mely a bűncselekmény különös részi büntetési tételének alsó határát sem éri el. Hivatkozott emellett arra, hogy a vádlott terhére szóló súlyosító körülmények jelentős nyomatékkaal bírnak, **vádlott** már korábban is állt bíróság előtt hasonló jellegű bűncselekmények miatt. Az akkor alkalmazott szankciónak visszatartó hatása nem volt. Erre, valamint a cselekményével okozott igen súlyos következményekre figyelemmel eltúlzottan enyhe az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama. A kétség kívül fennálló enyhítő körülmények ellenére is, a vádlottal szemben a különös részi minimumot meghaladó, a középértéket el nem érő börtönbüntetés kiszabása és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása indokolt. Mindezek alapján a Szombathelyi Törvényszék ítéletének fentiek szerinti megváltoztatását, egyebekben pedig a bűnösségi körülmények korrekciója mellett annak helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője ugyancsak annak az álláspontjának adott hangot, hogy az első fokú bíróság alapos bizonyítást követően megalapozott tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségének eleget tett, helyes a bűncselekmény minősítése is. Hivatkozott arra, hogy az első fokú bíróság kellőképpen feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte a büntetéskiszabási körülményeket. A szakértői megállapítások alapján utalt e körben arra, hogy nem vitásan a sértett a bántalmazás következtében maradandó fogyatékoságot szenvedett, azonban ez az állapota nem tekinthető véglegesnek, idővel változhat, s munkaképesség csökkenéssel sem jár. Hivatkozott a védő arra is, hogy a kialakult sérülésben a sértett előzetes alkoholfogyasztása is szerepet játszhatott. **Vádlott** a közel két évig tartó eljárás alatt 6 hónapot előzetes letartóztatásban töltött. Szabadulását követően azonnal munkaviszonyt létesített, esti gimnáziumba jár, targoncavezetői tanfolyamot végzett. Munkája mellett részmunkaidőben árufeltöltőként is dolgozik. A 2 évi 5 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés nem mondható súlytalan büntetésnek, a vádlott a cselekménytől eltelt közel két évben tanúsított magatartása is azt bizonyítja,

hogy a büntetési célok felfüggesztett szabadságvesztéssel is elérhetők, ezért a védő a törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

Vádlott csatlakozott védőjéhez, jövőképéről alkotott véleményeként hangsúlyozta, hogy a cselekmény óta minden tekintetben változtatott korábbi életvitelén s célja, hogy ez a továbbiakban is így maradjon.

A fellebbezésre tekintettel az ítéletábra a törvényszék ítéletét az azt megelőző eljárással együtt felülbírálta a Be. 348.§ /1/ bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A vádlott kezdetben tagadta a bűncselekmény elkövetését, a későbbiekben azonban beismerte a történeteket nem vitatva fellépésének jogellenes voltát sem. Rendelkezésre álltak vallomásán kívül az eset szemtanúinak, a helyszínre érkező rendőröknek, a mentőorvosnak a tanúvallomásai, a sértett ellátásával kapcsolatos orvosi dokumentumok és a kiegészített orvosakértői vélemény, pszichiáter szakértői vélemény is. Ezekből pontosan tisztázhatók voltak az eset előzményei, a bántalmazás módja, a vádlott későbbi magatartása, a sértett sérülései is. Ezekhez igazodóan a bíróság a Be. 351.§ /2/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg. Egyetlen ponton kell csupán azt korrigálni. A bíróság az ítélet 4. oldal második bekezdésében azt rögzítette, hogy „a vádlott a sértett állára, öklöbe szorított jobb kezével olyan enyhe erejű ütést adott le, amelytől a sértett az eszméletét veszítette, hanyatt esett és a betonjárdába csapódott a feje.” Azon túl, hogy ez a mondat képzavaró, ebben a formában jogilag sem állja meg a helyét. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az volt megállapítható, hogy a vádlott 6-8 ütést indított el a sértett felé, melyből legalább 3 eltalálta. Ezek közül egyik, az alsó ajak középvezonájában okozott repesztett sérülést. Ezt a sérülést hozta létre a szakértő szerint egy enyhe erőbehatás. Az állcsúcsra mért ütés erejére nézve nem állnak rendelkezésre adatok, így pusztán az állapítható meg, hogy a vádlott ütése folytán a sértett eszméletét veszítette, minek következtében elernyedte teste a földre csapódott.

Ezzel a pontosítással a törvényszék ítéletének tényállása teljes mértékig megalapozott, így a Be. 351.§ /1/ bekezdése értelmében alapját képezhetette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetés az első fokú bíróság a vádlott bűnösségére. Ebből következően törvényesen került sor a korábbi próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezésére és a próbára bocsátás megszüntetésére. Megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak a testi épség elleni cselekmény minősítése is. Az ehhez fűzött jogi indokolást kell csak pontosítani annyiban, hogy a vádlottat, mint ahogy arra a bűnösségi körülmények kapcsán az első

fokú bíróság is utalt, a gondatlanság enyhébb formája, a hanyag gondatlanság terheli. A tényállásból kiolvashatóan ugyanis a vádlott a cselekménye lehetséges következményit azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet vagy körületekintést elmulasztotta.

Az első fokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta. Egyetértve a fellebbviteli főügyészség ezzel kapcsolatos indítványával, az ítélőtábla az enyhítő körülmények közül maga is szükségesnek látta mellőzni az időmúlásra, az előzetes letartóztatásban töltött időre és a sértetti közrehatásra hivatkozást. Ez utóbbi ugyanis a tényállásból nem következik. A vádlott volt az, aki provokálta, heccelte a sértettet, a történések csak rá vezethetők vissza. A bűncselekmény büntetési tételének alsó határával egyező időmúlás ugyancsak nem bír olyan súllyal, amely a vádlott javára lenne értékelhető.

Az első fokú bíróság részletesen megindokolta ítéletében, hogy a büntetést miért az adott formában szabta ki, miért látott lehetőséget a büntetési tétel alsó határában meghatározott szabadságvesztés felfüggesztésére. A súlyosítást célzó fellebbezés keretében felhozott ügyészi érvek nem vitathatók, a cselekmény tárgyi súlya, a vádlott előélete, a cselekmény következményei a súlyosítás irányába mutatnak. Emellett kellett megvizsgálnia az ítélőtáblának, hogy az első fokú bíróság által kiszabott büntetés alkalmas-e arra, hogy megfelelően szolgálja-e a speciális és generális büntetési célokat, nem törvénysértően enyhe-e. A próbára bocsátás megszüntetése miatt a bíróságnak halmazati büntetést kell kiszabnia, mely esetben nem hagyható figyelmen kívül a próbára bocsátással zárult ügyben megállapított tényállás sem. Azt megvizsgálva megállapítható, hogy **vádlott** az elkövetéskor 15 éves volt, apja nevelése alatt állt. Az apa-gyermek közti bizalmi helyzettel élt vissza az édesapa, amikor a fiatakorút is bevonta a társadalmilag elfogadhatatlan, elítélendő konfliktuskezelését mutató eseményekbe. A veszélyeztető jellegű családi körülmények a kialakulatlan személyiségű vádlott fejlődésére is komoly kihatással voltak. Személyiség szerkezete tükröződött le abban is, ahogy a sértettel és barátjával összetalálkozva - súlyosan sértve a sportetika ellen is - lekezelő, provokatív a sértett önértékét minden tekintetben sértő, megalázó magatartást tanúsított. Ezeket a körülményeket a tetтарыos büntetés kiszabásakor nyilvánvalóan nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ugyanakkor, ha ezt a kialakulatlan személyiséget a jelenben vizsgáljuk, ugyancsak nem maradhatnak értékelés nélkül az azóta a személyiségében beállott komoly pozitív, a védelem által is hivatkozott és leigazolt változások sem. Az ítélőtábla ezért ez esetben az alanyi oldalt előtérbe helyezve úgy találta, hogy a vádlottnak a cselekmény elkövetése óta tanúsított kedvező életvezetésére is figyelemmel az egyéni megelőzési célokat jobban szolgálja egy a törvényi minimumban meghatározott, a felnőtté válást végig kísérő, maximális tartamú próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés, amely ebben a formában a generál prevenciós célokat sem sérti olyan mértékben, amely annak megváltoztatását

mindenképpen szükségessé tenné. A vádlott az öt év alatt bizonyíthatja, hogy az eset körülményeiből megfelelő konzekvenciát vont le a továbbiakra nézve, a bíróság előtt ismertetett jövőképe mögött komoly elhatározás húzódik. Ezért az ítélőtábla is úgy látta, hogy ma már célravezetőbb az elsőfokú bíróság által meghatározott formában kiszabott büntetés, ezért azt a fellebbviteli főügyészség indítványa szerint nem tartotta szükségesnek súlyosítani.

Tekintve, hogy a törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2015. június hó 9. napján

	Dr. Takácsné	
Dr. Kovács Tamás sk.	dr. Helyes Klára sk.	Dr. Miklós Mária sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Szombathelyi Törvényszék 2015. február 26. napján kihirdetett 15.B.140/2014/38. szám alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2015. június hó 9. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó